

kommerciel station kan være med til at sende på multipleksen?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I dag er det sådan, at Danmarks Radio og TV 2 som regel ganske frugtbart i et samarbejde finder ud af, hvem sender hvad hvornår.

På samme måde forestiller jeg mig, at man vil finde ud af i det, som bliver den fjerde frekvens, og så det, som findes på de andre frekvenser, hvornår det er hensigtsmæssigt, at den ene sender debatprogrammer og den anden sender musik. Det overlader jeg til dem på samme måde, som jeg ikke blander mig i, hvornår Danmarks Radio og TV 2 sender børneprogrammer, men vi har en forventning om, at de tager hensyn til hinandens udsendelser, og at det vil gælde på radiosiden, uanset om det er Danmarks Radio, der får den fjerde frekvens, eller det er en anden. Jeg forventer, at det finder de nok ud af, at det er de nok bedre til at finde ud af, end jeg er.

Så vil jeg sige til hr. Jens Rohde, at når jeg har accepteret og går ind for en konstruktion, som den beskrives i lovgivningen, så er jeg holdt op med at forholde mig til, hvem der skal have den. Det er indholdet, der er bestemmende.

Jeg takker naturligvis for hjælpen med dette ord multipleks, og vi er enige i, at det er vigtigt, at inden for det felt, som skal være der, er der flere, der skal bære den, og at det ikke kun er public service-stationerne. Der skal være flere i det. Det, vi endnu ikke rigtigt ved, er jo, hvor mange der kommer til at ligge der. Vi opererede på et tidspunkt ud fra den teknologi, vi kendte, med, at der var fem. Der kunne være tale om fire på det tidspunkt til Danmarks Radio og TV 2, og så en femte til en kommerciel.

Det kan godt være, at der i fremtiden er flere til de kommercielle, så det har vi slet ikke forholdt os til i det nye forlig.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu mener jeg nok, at det kan diskuteres, hvor meget DR og TV 2 arbejder sammen. De vil i hvert fald nødtigt gøre det. Det er der ikke så meget at sige til, for de har vidt forskellige forudsætninger for den virksomhed, de driver. Man må også erkende, at hvis man åbner for fjernsynet på en søndag, så oplever vi da ofte, at hvis der er herrehåndbold på den ene kanal, så er der damehåndbold på den anden. Om det er udtryk

for et programsamarbejde, ved jeg ikke, men så synes jeg måske ikke, det er så snedigt.

Jeg tror rent faktisk ikke på, må jeg sige til hr. Aage Frandsen, selv om intentionerne er gode nok, at en rendyrket kommerciel virksomhed vil sætte sig ned sammen med Danmarks Radio og så lave et programsamarbejde ud fra, hvornår sender I det, og hvornår sender vi det, fordi den kommercielle virksomhed vil være hundrede procent afhængig af de reklameindtægter, der kan komme.

Nu har jeg en vis erfaring inden for de kommercielle medier, og mit gæt, som jeg tror er rimelig kvalificeret, vil være, at den klassiske musik vil blive henlagt fra omkring kl. 20 til kl. 04-05 om morgenen for en kommerciel station, og det er nogenlunde på samme tidspunkt, vi har hørt P2-musik, og på den måde har vi sådan set bare dubletten.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg takker for hr. Aage Frandsens præcise svar om, at det ikke ligger fast endnu, hvilke regler der skal gælde for de kommercielle, der skal sende tv på denne multipleks.

Så var der et andet spørgsmål fra min første omgang, nemlig om reklame på Internet. Hvis Danmarks Radio vil sælge små bamser og kyllingedyr, så må de gerne gøre det, og de må gerne reklamere for det. Hvis Danmarks Radios børneradio udgiver en musik-cd, så må de gerne på deres internethjemmeside reklamere for den. Hvis Danmarks Radio udgiver et koncertprogram, så må de gerne have en sponsor på, men hvis dette koncertprogram skal overføres og optrykkes på deres internethjemmeside, så må de tilsvarende reklamer ikke optræde der.

Hvad er meningen med at lave sådan nogle restriktive regler? Det er da kun at genere Danmarks Radio.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Aage Frandsen og derefter hr. Poul Nødgaard som ordfører.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jens Rohde har selvfølgelig ret i, at der ikke er tale om, at Danmarks Radio og TV 2 i dag sådan koordinerer på den måde, at de undersøger hinandens forhold hundrede procent og i øvrigt laver aftaler indbyrdes. Det gør de jo ikke. Men de tænker nok alligevel på, at hvis den anden